

De Ster.

*Half-Maandlijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.*

Laat uw licht alzoo schijnen voor de menschen, dat zij uwe goede werken mogen zien, en woen Vader, die in de hemelen is, verheerlijken.

MATTHEUS 5 : 17.

No. 22. 15 November.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	6e Jaargang 1901.
--------------------------------	---	-----------------------------

De Twee en Zeventigste Half-jaarlijksche Conferentie,

van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, in den Tabernakel te Salt Lake City 4, 5 en 6 October 1901.

Vervolg en slot van Bladzij 324.

De voormiddag-vergadering van den derden dag, Oct 6, werd geopend te 10 uur met het zingen door het koor van lied:

„Praise ye the Lord! my heart shall join,
In the work so pleasant, so divine”.

Gebeden door Ouderling Mozes W. Taylor, waarna het koor het lied zong:

How are Thy Servants blest, o Lord,
How sure is their defense!

De eerste spreker was Ouderling Seymour B. Young. Hij besprak de zegeningen van gezondmaking en het verhooren der gebeden ten gunste van de zieken, welke in den laatsten tijd zeer merkbaar waren. Alzoo is de vooruitgang van het volk in de verschillende vertakkingen van Zion en de uitbreiding van de zending in de geheele wereld. opdat het Evangelie als een getuigenis gepredikt zou worden voor de wederkomst van den Zaligmaker. Tevens besprak hij de toekomst van Zion en van de wereld en de groote dingen, welke komen zouden om vrede op aarde teweeg te brengen.

De volgende spreker was Ouderling Rulon S. Wells. Hij twiifelde geenszins doch allen, welke tegenwoordig geweest waren, gevoelde zich evenals hijzelf zich zeer door deze Conferentie versterkt. en besprak de getuigenis van dit werk als zijnde van God en was gegrond op het grondbeginsel van openbaring evenals in de dagen van Christus en zijne Apostelen. Eveneens de groote werken, welke

door Profeten zoowel in vroegere als in deze dagen verricht zijn, hetwelk een kenteeken is van de goddelijkheid van hun werk; ook gaf hij een overzicht van de klaarlijkkelijke bewijzen, dat God met de Heiligen der laatste Dagen is. Daarna sprak Ouderling George Reynolds. Hij gaf een overzicht van de bewijzen van het verhooren der gebeden der Heiligen ten opzichte van de zieken, en verklaarde dat er meer zieken genezen worden door de zalving dan ooit te voren. God is een God van mirakelen. Deze gaven behooren tot de Kerk. Eveneens besprak hij de noodzakelijkheid om zich alleen in plaatsen te vestigen waar nederzettingen onder leiding van het Priesterschap gevestigd waren en verheugde zich over den vooruitgang der kerk in het vestigen van nieuwe nederzettingen, in de Zondagsscholen en andere bijbehorende organisatiën. Na de Heiligen aangespoord te hebben hunne zwakheden zoo snel als mogelijk is te overwinnen, eindigde hij met de zegening des Heeren over de Heiligen af te vragen. Daarna zong het koor het lied:

„Let the Mountains shout for joy”.

De laatste spreker was Ouderling Joseph W. McMurrin. Hij gaf getuigenis dat hetgeen gesproken was geworden weerklank in zijn hart gevonden had en dat het gesprokene door den Geest des Heeren geleid geworden was, en verwonderde zich hoe het mogelijk was voor een vreemdeling zich onder de Heiligen der laatste Dagen te bewegen, zonder dat zij den indruk ontvangen van de grootheid van dit werk, en was overtuigd dat er genoeg onder het volk te zien is om het wanbegrip dat vele menschen bezitten te verdrijven. Hij maakte zijne hoorders indachtig het verlangen dat onder het volk bestond om in hunne tijdelijke aangelegenheden en eigendommen verbetering te brengen en hunne kinderen naar de eischen des tijds op te voeden. Iets wat zeer redelijk is. Doch het zou niet zijn ten koste van de geestelijke ontwikkeling van het jonge geslacht, daar dat niet uit het oog verloren zou worden, opdat zij niet van den Heer zouden afdwalen. Eveneens besprak hij het nut der scholen in Utah in het algemeen en het meerdere nut van de scholen der Kerk, waarna het koor den lofzang zong:

„Light and Truth”.

NAMIDDAG-VERGADERINGEN.

In den namiddag ten 2 uur werden vergaderingen gehouden in den Tabernakel en ter zelfder tijd in the Assembly Hall (een gebouw, welke op denzelfden grond als de Tempel en de Tabernakel staat). In de Assembly Hall werd de vergadering geopend met het zingen door het koor en vergadering van lied:

„Now let us rejoice in the day of Salvation,
No longer as strangers on earth need we roam”.

Gebeden door Ouderling Thomas E. Taylor, waarna het koor zong:

„Our mountain home so dear”.

Ouderling Ben E. Rich van de Zending der Zuidelijke Staten van Noord-Amerika was de eerste spreker. Hij besprak de waarschuwing van Johannes den Openbaarder om niets tot Gods Woord toe te doen en de straf welke daaraan verbonden was, evenals de woorden

van Paulus aan de Galaten, welke alle degenen onder den vloek plaatst, welke een ander Evangelie zouden prediken als hij deed. Dit zou een waarschuwing zijn voor al degenen, welke leeringen van menschen onder de jeugd van Ziou trachten te verspreiden als zijnde het Evangelie van Christus. en wees op de verplichting der ouders om hunne kinderen in het reine Evangelie des Vredes op te voeden en te onderwijzen. Daarna zong Zuster Maggie Hull en Ouderling Martin Lenzie een duet:

„The Better Land”.

De volgende spreker was Apostel A. O. Woodruff. Hij verheugde zich dat het geopenbaarde Woord des Heeren aan de Heiligen der laatste Dagen geen verandering of herziening door conferentiën noodig maakte, of ook het herzien of veranderen der geloofsartikelen of het discusseeren of wij een God dienen, welke een stoffelijk of onstoffelijk wezen is en dit omdat God zelf Zijn Woord en Wil geopenbaard heeft en niemand het recht heeft dit te veranderen. Apostel Woodruff vergeleek dit met den toestand der andere kerken, welke het van tijd tot tijd noodig achten hunne leerstellingen, hunne begrippen van God, en hunne wijze van eerediensten te herzien en dezelve meer in overeenstemming te brengen met het moderne licht en de onderzoekingen der wetenschap. Alsook besprak hij de eeuwigheid van den huwelijksband en de zegening van eeuwige vermeerdering van de rechtvaardigen.

De volgende spreker was Jonathan G. Kimball. Hij verheugde zich over den geest, welke onder de Heiligen der laatste Dagen kenbaar was en dat gelijk de wolken voor den zonneshijn verdwijnen, alzoo verdwijnen de beproevingen voor den geest der waarheid. Eveneens besprak hij de dwaling om zich met de handelingen van anderen te bemoeien en het oog van zichzelf af te wenden; de noodzakelijkheid om steeds vooruitgang te maken, door geloof, studie en werken, totdat men zijne roeping en verkiezing verzekerd heeft.

Daarna zong zuster Maggie Hull een solo en werden de algemeene autoriteiten der Kerk door Apostel Anthon H. Lund voorgesteld en eenstemmig ondersteund. De volgende en laatste spreker dezer vergadering was Ouderling B. H. Roberts, welke de onderwerpen in herinnering bracht, welke gedurende deze vergadering besproken waren; het heilig houden van den naam des Heeren, het eeren van Ouders en het Priesterschap. Ten slotte besprak de spreker de noodzakelijkheid niet alleen om de algemeene autoriteiten te ondersteunen, doch ook het lokale Priesterschap tot in het nederigste ambt, daar zij allen in hun roeping vertegenwoordigers des Heeren zijn, daar de woorden des Heeren tot de Apostelen „Die u ontvangt, ontvangt Mij, en die Mij ontvangt, ontvangt dengene die Mij gezonden heeft“, op alle zijne dienstknechten betrekking heeft. Het koor en de vergadering zong daarna een lofzang en Ouderling J. H. Paul sprak de zegening uit.

Terzelfder tijd werd de laatste vergadering dezer Conferentie in den Tabernakel gehouden, alwaar ook President Lorenzo Snow

tot groote vreugde der vergadering tegenwoordig was. Het koor en de vergadering zong het lied:

„Wij danken U, Heer, voor Profeten“,

waarna Ouderling Frank Y. Taylor het gebed deed; daarna zong het koor den lofzang:

„The mountains of the Lords House“.

President Snow sprak het eerst tot de vergadering; hij verwonderde zich dat hij zich buiten zijn huis durfde begeven, doch hij gevoelde dat hij eenige bijzondere gewichtige dingen te bespreken had. In het kort sprak hij als volgt: Ik ben verheugd te vernemen dat er zulk een goede geest in de Conferentie gemanifesteerd is, — een geest, welke de broederen geleid heeft, om over den heerlijken vooruitgang te spreken, welke de Heiligen gedurende de laatste drie maanden gemaakt hebben. Zij zijn den laatsten tijd niet ijdel geweest, doch hebben in groote mate hun plicht gedaan en hebben gedurende deze Conferentie meer geloof voor de broederen geoeffend als te voren. Zij maken in dit opzicht vooruitgang en indien zij zoo vooruitgaan, zoo zullen de broederen de volgende Conferentie nog meer van den Geest hebben om te spreken.

Gedurende de laatste paar dagen heb ik een vernietigende verkoudheid gehad, en ik was bevreesd dat ik niet in staat zou zijn om hier te wezen. Doch door de zegeningen des Heeren en uw geloof en gebeden ben ik hier. Verder sprak President Snow over zaken van het grootste gewicht voor den tegenwoordigen tijd. Dat de presidenten der verschillende vertakkingen hun plicht meer als ooit te voren zouden doen. ijveriger zijn, en toe te zien, dat een iegelijk waarover hij geplaatst is, zijn plicht doet. Het is een groote verantwoordelijkheid. Ofschoon deze presidenten getrouw geweest zijn, zoo hebben zij die verantwoordelijkheid niet volbracht als zij konden. De Kerk is thans twee en zeventig jaar oud. en wij hebben vooruitgang gemaakt. Dit is recht. Wij moeten grootere dingen volbrengen dan wij in onze jeugd volbrachten. De Heer zal in een van deze dagen komen. Hij stelt er belang in, wat gij ambtenaren doet. Gij Presidenten van Afdeelingen zoudt uw plicht in uwe afdeelingen volbrengen. Ziet toe naar het welzijn van de leden als gij naar het welzijn van uwe eigene familieleden ziet. Geeft acht dat de Bisschoppen, hoe verstandig ook, en vele van hen zijn wijze mannen, hun plicht vervullen. Het is de plicht van de Hoogepriesters, Ouderlingen, Priesters, Leeraars en Diakenen, naar de welvaart van de Kerk in Zion te zien.

Nu, de Heer heeft een zeker kanaal verordineerd, waardoor Hij Zijne kinderen gaat verhoogen, goddeloosheid overkomen en gerechtigheid verheffen. Dit kanaal is het Heilige Priesterschap, — Zijne autoriteit aan de menschen. Verder beprak President Snow de verantwoordelijkheid en de plichten van de verschillende beambten der Kerk en deelde tevens de vergadering mede, dat hij zich een Raadgever gekozen had. Daarna stelde President Joseph F. Smith de Algemeene Autoriteiten der Kerk voor, welke eenstemmig onder-

steund werden; Apostel Rudger Clawson gekozen zijnde als tweede Raadgever tot President Snow.

Daarna sprak Apostel John Henry Smith aangaande de onder-richtingen, welke gegeven waren in deze Conferentie en de verantwoordelijkheden van het Priesterschap en spoorde hen aan zeer ijverig hun roeping te vervullen. Daarna zong het koor:

„Arouse, O ye Mortals”.

Toen volgde Apostel Rudger Clawson als spreker. Hij drukte zijn verrassing uit als Tweede Raadgever gekozen te zijn en hoopte deze hooge en heilige roeping naar zijn beste bekwaamheden te vervullen. Hij verstond dat ambten slechts voor korteren of langeren tijd waren, doch dat het Priesterschap voor eeuwig was.

De volgende spreker was Apostel Brigham Young. Hij verheugde zich over hetgeen gesproken was en over de tegenwoordigheid van President Snow en besprak den vooruitgang der Kerk, sedert hij aan het hoofd derzelve stond; tevens besprak hij de beschouwingen, welke onder autoriteiten plaats hebben om het Evangelie tot de Spaansch-sprekende bevolking van Zuid-Amerika te zenden, en in het bijzonder tot de overgeblevenen van de oude geslachten, daar zij een vertakking van het huis van Israël zijn. Tevens besprak Apostel Young het Boek van Mormon, en het Boek Leeringen en Verbonden en de noodzakelijkheid om de Schriften te bestudeeren en het oordeel, waaronder diegenen komen, welke nieuwe openbaringen verwerpen, waarna het koor den lofzang zong:

„There is a sound from the vale“.

Dankzegging door President Joseph F. Smith.

Openbaring

door Apostel Matthias Cowley.

(*Vervolg van bldz 327.*)

Een andere beschouwing van het onderwerp is dit, dat menschen beweren dat hetgeen in de Schriften geschreven is, voldoende is. Deze beschouwing maakt slechts ongeïnspireerde menschen de rechter van wat noodig en wat niet noodig is, van al hetgene wat de Apostelen en Profeten van de Heere Jezus geschreven hebben. Dit is een niet de rechtvaardigen veronderstelling, verworpen door de Schrift zelf, want Johannes zegt aangaande dat, wat hij heeft geschreven in het Boek van Openbaringen: „Want ik betuig aan een iegelijk, die de woorden der profetie dezes boeks hoort: indien iemand tot deze dingen toedoet, God zal over hem toedoen de plagen, die in dit boek geschreven zijn; en indien iemand afdoet van de woorden des boeks dezer profetie, God zal zijn deel afdoen uit het boek des levens, en uit de heilige stad, en uit hetgeen in dit boek geschreven is”. Openb. 22:18, 19. Dit zegt niet, dat God geen openbaringen meer zou geven, want het is een onbetwist feit, dat het Evangelie van Johannes, later geschreven was dan het Boek van Openbaringen, maar het is een

teeken van Goddelijk mishagen op elk mensch, die zal toedoen of afdoen van de Openbaringen van den Almachtige. Niettegenstaande, in het overzicht van dit besluit, de geschiedenis deelt ons mede, dat raadsvergaderingen van de Roomsche Kerk in oordeel zaten over het schrijven van de apostelen, en slechts dat ontvingen, wat volgens hun menschelijke wijsheid aannemelijk voor hen was. Niettegenstaande dit feit, zijn vele partijen van het Christendom trachtende te bouwen op grond van datgene, wat door het kanaal van ongeautoriseerde raadgevingen tot hen gekomen is. Mogen wij niet met juiste gepastheid vragen, is niet datgene, wat verloren of verworpen was, even kostbaar als datgene, wat ons van hand tot hand overgegeven is? Als bewijs dat geschriften van de discipelen van Jezus voor de wereld zijn verloren geraakt. roepen wij bijzondere aandacht op verscheidene teksten der Schrift. De geschriften van het Nieuwe Testament zijn van acht schrijvers, n.l. Mattheüs, Markus, Lukas, Johannes, Petrus, Paulus, Jacobus en Judas. Lukas zeide: „Nademaal velen ter hand genomen hebben, om in orde te stellen een verhaal van de dingen, die onder ons volkomene zekerheid hebben” Lukas 1:1. Terwijl er geen zeker bewijs in deze verklaring is, hoevelen hunne getuigenissen geschreven hadden aangaande den Messias, het is duidelijk, dat zij niet weinig waren, maar velen. Dat er gelegenheid en materiaal was om het heerlijke onderwerp, het leven en de bediening van Jezus op te schrijven, is zeer waarschijnlijk door het laatste vers van het 21ste hoofdstuk van Johannes, zooals volgt: „En er zijn nog vele andere dingen, die Jezus gedaan heeft, welke, zoo zij elk bijzonder geschreven werden, ik acht, dat ook de geheele wereld zelve de geschrevene boeken niet zou kunnen bevatten, amen”. Met zulk een verklaring is het zeer te verwonderen, alsdat de wereld welke in den Verlosser gelooft, zoude tevreden zijn met de kleine beschouwing die wij hebben, van al hetgeen wat belangrijk is. Wij hebben in het Nieuwe Testament wat genoemd is: 1 Corinthiërs en 2 Corinthiërs, geschreven aan de Heiligen te Corinthe door den Apostel Paulus. In 1 Cor. 5:9. vinden wij dit: „Ik heb u geschreven in den brief, dat gij u niet zoudt vermengen met de hoereerders”. Die brief moest eerder geschreven zijn, dan deze in welke dit voorvalt, en zulk een zendbrief vinden wij niet in ons Nieuwe Testament. In Colossensen 4:16 zegt Paulus: „En wanneer deze zendbrief van U zal gelezen zijn, maakt dat hij ook in de gemeente der Laodicensen gelezen worde, en dat ook gij dien leest, die uit Laodicéa geschreven is”. Dit heeft betrekking op een zendbrief van Paulus aan de Colossensen, geschreven van Laodicéa, maar welke niet gevonden wordt in de Canon der Schriften. In 2 Tim. 4:13 verzoekt Paulus aan Timotheüs om inzonderheid de perkamenten tot hem te brengen; wat deze bevatten weten wij niet. Judas zeide: „En van dezen heeft ook Enoch, de zevende van Adam, geprofeteerd, zeggende: Ziet de Heere is gekomen met zijne vele duizenden Heiligen”. Hoe genotvol het zou zijn de voorspellingen en leeringen van den

grooten profeet Enoch te lezen. De man welke 365 jaren met God wandelde en sprak „en niet meer was want God nam hem weg”. Slechts eenige verzen in het Oude en Nieuwe Testament is alles wat wij hebben in de Canon der Schriften, betreffende Enoch en zijn stad. Wat eene heerlijke verschijning zoude het voor de wereld zijn, indien de geschriften van Enoch geopenbaard waren. In het Oude Testament mogen verwijzingen gevonden worden naar omstreeks 80 boeken, door de Joodsche schrijvers en profeten geschreven, maar welke verloren zijn voor de wereld, veracht en terzijde geworpen door ongeïnspireerde en ongeautoriseerde raadsvergaderingen van mannen. Veronderstel dat alles wat noodig is zoo ver als de uitlegging van de leer aangaat, in het Nieuwe Testament vervat is, dan zijn wij voor de onmogelijkheid geplaatst, om datgene te begrijpen, wat geopenbaard is zonder het licht van openbaring om het menschelijk geheugen in begrip en bewerking der waarheid te leiden. Als bewijs hiervan, halen wij de getuigenis van Paulus aan: „Want wie van de menschen weet hetgeen des menschen is, dan de geest des menschen die in hem is? alzoo weet ook niemand hetgeen God is, dan de Geest Gods.

Maar de natuurlijke mensch begrijpt niet de dingen, die des Geestes Gods zijn: want zij zijn hem dwaasheid, en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden”. 2 Cor. 2 : 1 . 14. Jezus zeide tot Nicodemus: „tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het koninkrijk Gods niet zien”. (Joh. 3 : 3.) Niemand kan zeggen Jezus den Heere te zijn, dan door den Heiligen Geest”. (1 Cor. 12 : 3) De waarheid van deze heilige gezegden is bewezen door de geschiedenis der wereld, welke in duisternis is vergaan zonder openbaring als bewezen door vroegere aanhalingen. Een ander zeer belangrijke beschouwing van dit onderwerp bestaat in het feit, dat altijd in elke bedeeling van het Evangelie een nuttig plan te volvoeren geweest is, zooals het bouwen van tempels, het vergaderen van Israël uit Egypte, het bouwen van den ark des verbonds, etc.; dat niemand hoe welopgevoed ook, kon doen, dan alleen door direkte openbaring van God.

Wordt vervolgd.

Notitiën van Conferentiën.

De Luiksche Conferentie zal op Zondag den 17en November plaats hebben. Drie vergaderingen zullen gehouden worden als volgt: Des morgens ten 10,30 uur in de Duitsche taal te Quai de l' Ourthe 9, Luik, België; 's namiddags ten 2,30 uur te Place St. Lois 197 Seraing, en 's avonds ten 7,30 uur te Luik, beide vergaderingen in de Fransche taal.

De Brusselsche Conferentie zal op Zondag, den 24en dezer te Brussel plaats hebben. Vergaderingen zullen gehouden worden, des morgens ten 10 uur in het gewone lokaal Rue de la Princesse 20 Molenbeek, des namiddags ten 3 uur in de Rue Royale St. Marie 218, beide vergaderingen in de Hollandsche taal; en 's avonds ten 8 uur in de Fransche taal op dezelfde plaats.

Eene hartelijke uitnoodiging is aan alle Broeders, Zusters en Vrienden gegeven deze Conferentiën bij te wonen.

Mededeelingen.

Ouderlingen Hendrik Bel en Wm. De Leeuw zijn aangewezen in Leeuwarden, Friesland, werkzaam te zijn, alwaar vergaderingen zullen gehouden worden in een lokaal Heerenstraat 17. Alle degenen welke familie of vrienden in die stad of omstreken hebben, zijn uitgenoodigd hunne adressen aan die Zendingen te sturen, welke dezelve gaarne willen opzoeken.

De Vergaderingen in Utrecht zullen vervolgens gehouden worden in het gebouw „Wijklokaal“ Oudekamp 3a, Zondagsavonds 6 uur, en Zondagsschool 's morgens 10.30 uur. Het adres der Zendingen is Bouwstraat 26a, Utrecht.

Ontslag en Benoemingen.

Ouderling Aart J. Neuteboom is van zijn arbeid in de Groninger Conferentie ontslagen en aangewezen in Rotterdam werkzaam te zijn.

Ouderling Lucas Roghaar is van zijne werkzaamheden in de Rotterdamsche Conferentie ontslagen en geroepen in Brussel verder werkzaam te zijn.

Ouderling John W. F. Myers is van zijn arbeid in Amsterdam ontslagen en geroepen in de Arnheemsche Conferentie zijne werkzaamheden verder voort te zetten.

Ouderling Wm. A. Koldewijn is van zijn arbeid in Arnhem ontslagen en aangewezen zijn arbeid in Amsterdam verder voort te zetten.

Ouderling Hendrik Bel is van zijn arbeid in Rotterdam ontslagen en geroepen in Friesland in de Groninger Conferentie zijne werkzaamheden verder voort te zetten.

Aangekomen.

Ouderling Xavier Sager uit Salt Lake City Utah, is den 3en November in Rotterdam welbehouden aangekomen. Hem is de Luiksche Conferentie als zijn arbeidsveld aangewezen.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

SYLVESTER Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Het Houden van Registers.

Sedert de herstelling van het Evangelie en het oprichten der Kerk in deze laatste dagen, het houden van registers van alle leden in de Kerk en van hunne kinderen, zoowel als van de vervulling hunner plichten, en van de geschiedenis van het volk, is de Kerk door openbaringen bevolen.

De verantwoordelijkheid is op iedereen gelegd die met het houden van registers belast is, de uiterste nauwkeurigheid te betrachten opdat de registers immer volledig mogen zijn. In Zion worden deze plichten in de verschillende Ringen en wijken op zekere personen bestendig geplaatst, terwijl in de verschillende Zendingen van de Kerk van iedere Zending wordt verwacht belang te stellen in alle zaken van het werk waarmede hij te doen heeft. De last is voornamelijk op hun gelegd te zien dat verslag van alle dingen van belang stiptelijk bewaard zou zijn. Dit is van toepassing in het bijzonder met betrekking tot de inschrijving in de Leden-register-boeken de namen van alle gedoopten, diegenen welke verordineerd worden, de inzegening van kinderen, en zelfs alle noodzakelijke inlichting aangaande ieder lid of ieders kind van de leden.

In het verledene is er niet de stiptheid in dit opzicht geweest, welke noodig is. Het is niet alleen in het houden van de geslachtsregisters maar eveneens in de optekening van notulen van Priesterschap-, gewone, en Zuster-vergaderingen, Zondagscholen, enz. de verantwoordelijkheid wordt op iedereen geplaatst, die daarmede belast is, zorg te dragen dat stipt verslag, in inkt geschreven en in gepaste boeken, van alle gewichtige dingen gehouden zijn. De moeite welke zoo vele leden der Kerk doorgegaan zijn in het verwerven van de geslachtsrekeningen hunner overledene verwanten en voorvaderen, om een heilig plaatsvervangend werk voor dezelve in den Tempel te verrichten, is een treffend voorbeeld van de noodzakelijkheid om nauwkeurige registers van de namen, geboorten, dood, enz. te houden. Ware er in deze richting in verleden tijden meer zorg geweest, veel bekommernis zou vermeden zijn. Om meer zorgvuldigheid te hebben in deze richting in de Kerk, zijn er onlangs onder de leiding van een Comité der Apostelen vele verbeteringen in het houden der registers der Kerk gemaakt, waardoor een volledig verslag van ieder lid gehouden wordt. Alzoo, op diegenen welke de zorg dezer boeken hebben is die verantwoordelijkheid geplaatst welke de grootste nauwkeurigheid vereischt, zoodat in de toekomst alle noodige inlichtingen betreffende leden der Kerk in volkomenheid gevonden kunnen worden.

Het huis van God is een huis van orde en dit werk, van hetwelk het gewicht is bewezen door openbaring des hemels, is een der beste en belangrijkste middelen om orde en regel in Zijn huis te hebben. Wij lezen in het visioen van den Apostel Johannes dat de dooden zouden geoordeeld worden uit hetgeen in de boeken geschreven is, naar hunne werken in het vleesch, dewelke boeken die zijn, welke hier op de aarde onder de rechte autoriteit gehouden zijn. Door verscheidene openbaringen aan den Profeet Joseph Smith was het nadrukkelijk verklaard dat registers en verslagen van het volk des Heeren, — van hunne geslachten, hunne levenswijze, geloof, en werken, alsook van diegenen welke hun lot en deel in het midden des volks verliezen door af te vallen van het verbond, — zouden stiptelijk opgeschreven wezen. Den Profeet werd uitdrukkelijk bevolen dat „een boek van herinnering” anders genoemd „het boek van de wet van God” zou bewaard zijn in hetwelk de namen van alle getrouwe leden der Kerk zouden opgeteekend zijn.

Officieele Mededeeling.

Aan de Beambten en Leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen:

Dit getuigt dat in de gewone vergadering van de Raad van de Apostelen, gehouden in den Salt Lake Tempel, dezen den 17den van October 1901, alwaar de volgende Apostelen tegenwoordig waren: Joseph F. Smith, Brigham Young, John Henry Smith, George Teasdale, John W. Taylor, Marriner W. Merrill, Anthon H. Lund, Matthias F. Cowley, Abraham O. Woodruff, Rudger Clawson en Reed Smoot; benevens Patriarch John Smith, de volgende zaken met algemeene stemmen verhandeld werden:

Joseph F. Smith werd gekozen en ter zijde gezet als President van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen. En John R. Winder werd ondersteund en terzijde gezet als Eerste en Anthon H. Lund werd ondersteund en ter zijde gezet als tweede Raadgever, in het Eerste Presidentschap der Kerk.

President Joseph F. Smith werd daarna ondersteund als Beheerder-in-vertrouwen voor de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen.

President Joseph F. Smith was eveneens ondersteund als President van de Salt Lake Tempel, met John R. Winder als zijn assistent.

Ouderling Brigham Young werd ondersteund en ter zijde gezet als President van het Quorum van de Twaalf Apostelen

Eveneens werd besloten een bijzondere Algemeene Conferentie van de Kerk te houden voor het doel om deze verschillende handelingen in stemming te brengen; genoemde Conferentie zal gehouden worden te Salt Lake City, op Zondag, den 10den November a.s.

GEORGE F. GIBBS, *Secretaris.*

Den 24 October l.l. in de gewone vergadering van het Eerste Presidentschap en Apostelen gehouden in de Salt Lake Tempel werd Ouderling Hyrum M. Smith eenstemmig gekozen en verordineerd als een van den Raad der Twaalf Apostelen. Ouderling Smith is een zoon van Pres. Joseph F. Smith en was den 21 Maart, 1872 geboren.

In dezelfde vergadering werd Ouderling Orrin P. Miller, President van den Jordan Ring, gekozen als Tweede Raadgever tot den Presideerenden Bisschop der kerk Wm. B. Preston.

Deze Quorums zijn nu volledig.

Plechtige Begrafenis van President Lorenzo Snow.

De teraardebestelling van het stoffelijk overschot van President Lorenzo Snow, had op Zondag 13 October l.l. te Brigham City, Utah, op plechtige en indrukwekkende wijze plaats

Om 7 uur v.m. werd de toegang tot het „Bee Hive House”, Salt Lake City, voor vrienden en belangstellenden geopend om een laatsten blik te slaan op het vergankelijk overblijfsel van den geliefden Profeet en leider Israëls. Het was een onafgebroken menschenstroom die van dit voorrecht gebruik maakte en voor den tijd van anderhalf uur aanhield en zwiingend en aangedaan de lijkbaar voorbij gingen; en toen om 9 30 de toegang tot het huis gesloten werd, moesten nog vele belangstellende afgewezen worden.

Om 9.44 begaf de begrafenis-stoet zich van het huis des Presidents naar den Tabernakel om eene begrafenis godsdienstoefening te houden. De Tabernakel was voor dit doel zeer fraai gedecoreerd; wit en groen zijnde de hoofdkleuren in de decoratie. De lijkbaar werd vergezeld door twee en twintig dragers, welke in drie groepen verdeeld, om beurten de lijkbaar droegen. De dragers waren: acht van de Twaalf Apostelen, acht zonen van den overledene en zes van de Eerste Zeven Presidenten der Zeventigers. Prachtig en schoon waren de bloemkransen en ornamenten, welke als een laatst huldeblijk van verwanten, vrienden en van de verschillende organisatiën der Kerk geschonken, de lijkbaar omgaven, welke bijna geheel door schoone en zeldzame bloemen bedolven was.

De indrukwekkende godsdienstoefening werd geleid door President Joseph F. Smith, en geopend door het zingen van het lied, „O, mijn Vader,” waarna gebeden werd door Apostel M. W. Merrill. Daarna werd het lied gezongen: „Zion staat met Bergen omsingeld”. De eerste spreker was Apostel Brigham Young, welke een overzicht gaf van de laatste uren van den geliefden President, en getuigde van zijne getrouwheid en toewijding in zijn hooge en verheven roeping, waarna hij vertroostende en bemoedigende woorden tot de nagelaten betrekkingen van President Snow sprak.

De tweede spreker was Apostel John Henry Smith. Hij prees in welsprekende woorden het godvreezende en weldoende leven van President Snow en verhaalde hoe hij de overbrenger van een brief van President Snow aan President Mc. Kinley geweest was en hoe deze laatste hem verzocht had zijne achting voor hem mede te deelen en dat President Snow „als een goed man welke een god-

vreezend waar leven leidde", beschouwde. Daarna zong het Tempelkoor „Wie zijn Zij in het Wit gekleed", hetwelk een der geliefdkoosde liederen van President Snow was.

Daarna sprak Apostel John W. Taylor; hij besprak de wonderbare openbaring welke President Snow als jongeling van God ontving dat Joseph Smith een profeet van God was, benevens het ambt des Heiligen Geestes, om van de dingen des Vaders te nemen en het aan zijne discipelen bekend te maken. Tevens besprak Apostel Taylor het visioen van Mozes, zooals in de „Parel van Grootte Waarde" vervat is, den eeuwigen vooruitgang van den mensch, alsook het Melchisedeksche en Aäronische Priesterschap. De twee laatste sprekers waren President Rudger Clawson en President Joseph F. Smith, welke beiden eenige voornamen gebeurtenissen uit het leven van President Snow bespraken en hunne hartelijke sympathie met zijne nagelaten betrekkingen uitdrukte en den zegen des Heeren over hen afsmeekte. Daarna zong het tabernakelkoor het lied: „Glorie tot God in den Hoogte"; dankzegging door Bisschop John R. Winder.

Daarna begaf de begrafenisstoet zich van den Tabernakel naar het Station, vergezeld van Held's muziekkorps, welke voorafgegaan werden door den chef van Politie en een peloton agenten. Het was een eenige bijna in Salt Lake City ongeevenaarde stoet welke de lijkbaar vergezelde. Een trein bestaande uit zeven luxe rijtuigen was door de Spoorweg Maatschappij gratis afgestaan, om den stoet naar Brigham City te vervoeren, alwaar de teraardebestelling zoude plaats hebben. Na een snelle rit van 1 uur 22 minuten werd Brigham City, een afstand van 58 Eng. mijl, bereikt. Aldaar stonden een 300 tal rijtuigen om de 750 passagiers naar het Kerkhof te vervoeren. Onder hen waren de voornamen autoriteiten der Kerk, de Gouverneur Wells en vele der voornaamste ingezetenen der Staat Utah.

De straten waar de stoet voorbij ging waren met toeschouwers gevuld en een schoone aanblik gaven de 1.057 Zondagsschool-kinderen welke op de Hoofdstraat geschaard waren; benevens waren vele huizen met rouwdecoratie versierd. Als het graf bereikt was en de lijk-kist uit de begrafenis-koets genomen was, werd dezelve nog voor een kort oogenblik geopend, om de inwoners van Brigham City in de gelegenheid te stellen ook een laatste blik op het geliefde gelaat te slaan, gedurende deze korte oogenblikken speelde de muziek „Nader mijn God tot U". Op den bodem van het graf werden bloemen en groen gestrooid en terwijl de lijk-kist nedergelaten werd, zong het Brigham City koor, het lied: „De Opstanding". Daarna werd het graf toegewijd door Apostel George Teasdale en na dit gebed drukte Apostel Clawson, uit naam der familie, den diepgevoelden dank en waardeering uit ten opzichte van allen welke deelgenomen hadden aan de teraardebestelling van hun geliefden President; daarna zong het koor: „Zullen Wij aan de andere Zijde der Rivier elkander Ontmoeten". Waarna de menigte na een afscheidsgroet op het graf van hunnen dierbaren President geworpen te hebben zich huiswaarts begaf.

Groninger Conferentie.

De Conferentie van de Groningsche afdeeling van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen werd gehouden op Zondag 27 October l. l.

De vergaderingen werden gehouden om 10 uur voormiddags en 7 uur 's avonds in de gewone zaal, Oostersingel 5.

Tegenwoordig waren Sylvester Q. Cannon, President der Nederlandsch-Belgische Zending; Hendrik De Brij, President der Rotterdamsche Conferentie; George L. Weiler, President der Arnhemsche Conferentie; de President en al de Zendingen van de Groningsche Conferentie, alsmede Ouderling Lukas Venema, welke eenigen tijd geleden eervol ontslagen was. De vergaderingen werden geleid door President Joseph E. Platt.

De eerste vergadering werd geopend door het zingen van lied 163, „Kom, o gij Vredevorst“. Het gebed door Ouderling John Tingen, waarna gezongen werd lied 92, „Avondmaalslied“.

Nadat Ouderling William de Leeuw eenige woorden gesproken had over de voorrechten en zegeningen, welke aan het deelnemen van het Avondmaal verbonden zijn, werd het bediend door hem en Ouderling Albertus Bragonje.

Hierna sprak President Jos. C. Platt, eenige woorden van welkom tot de vergaderden en zeide dat wij als Heiligen der laatste Dagen een groot voorrecht genieten, daar iedereen in de gelegenheid gesteld wordt om zijne stem te geven tot ondersteuning van de leiders der Kerk. Hierna stelde hij de Algemeene Autoriteiten der Kerk en den President der Europeesche Zending voor, benevens Ouderling Sylvester Q. Cannon, als President der Nederlandsch-Belgische Zending; Jos. C. Platt, als President en John Tingen, William de Leeuw en Albertus Bragonje als reizende Zendingen der Groningsche Conferentie; alsmede het lokale Priesterschap en ambtenaren, welke allen in hunne roepingen ondersteund werden.

Het statistiek verslag werd voorgelezen, hetwelk luidt als volgt: Aantal Zendingen, Zeventigers van Zion 4; lokale Priesterschap 22, Ouderlingen 8, Priesters 5, Leeraars 4, Diakenen 5, Leden 176, totaal ambtenaren en leden 198, kinderen beneden 8 jaar oud 94, totaal aantal zielen 282 (Zendingen niet medegerekend)

Het verslag van de werkzaamheden van de Zendingen in de Groningsche Conferentie vanaf 1 April tot 30 September 1901, was: Traktaten verspreid van deur tot deur 2562; uitgegeven op eene andere wijze 499; Boeken uitgeleerd 32; verkocht 12; huizen bezocht met het eerste traktaat 2188; bij eerste uitnoodiging 133; wederuitnoodiging 254; Evangeliegesprekken met vreemdelingen 965; Vergaderingen gehouden in lokalen 152; Wijkvergaderingen 102; Zondagsscholen gehouden 133; Priesterschap vergaderingen 10; Zustervergaderingen 25; gedoopt 23; bevestigd 23; verordineerd tot het Priesterschap 4; kinderen ingezegend 12; opgetrokken naar Zion 4; ontvangens van andere afdeelingen 1; Overleden boven 8.

jaren oud 3; beneden 8 jaren oud 3; afgesneden 2; nieuwe in-teekenaren voor „De Ster“ 4.

De eerste spreker was Ouderling Geo. L. Weiler. Hij sprak in duidelijke woorden aangaande hetgeen met de erfzonde bedoeld werd en de onechtheid van den kinderdoop.

De volgende spreker was Sylvester Q. Cannon. Broeder Cannon sprak over den toestand in de wereld zooals die 70 jaren geleden was, aangaande het geloof der menschen. Dat het algemeen geloof toen was eeuwige verdoemenis of uitverkiezing tot zaligheid, doch dat er een machtige verandering is gekomen sedert de tijd dat God Zijn Evangelie weder heeft geopenbaard van den hemel en Apostelen en Profeten heeft aangesteld. Hij sprak verder over het doel, waarvoor God den mensch op aarde heeft geplaatst en wat hij heeft te doen om dat doel te bereiken.

Geëindigd door het zingen van Lied 24, „Alles looft Gods liefde“. Dankzegging door Ouderling A. Bragonje.

Om 2.30 uur werd een Zondagsschool herhalings-oefening gehouden, welke goed bezocht was, en waaruit bleek dat hare vooruitzichten goed zijn.

De avondvergadering werd geopend door het zingen van lied 31 „Heer, geef geloof“. Ouderling Geo. L. Weiler sprak het gebed uit, waarna lied 4, „De Heer, volbrengt Zijn werk“ werd gezongen.

Ouderling Hendrik De Brij was de eerste spreker, welke begon met te zeggen dat het een gewichtig iets is om te spreken over het Woord van God, en om hetzelfde duidelijk te maken, moet men den Geest van God bezitten.

Hij sprak daarna over de wetten welke Christus gesteld heeft, namelijk uiterlijke verordeningen en innerlijke werken uit het hart en de ziel, welke te zamen gevoegd moeten worden, om vergiffenis van zonden te verkrijgen, en zegt tot de Heiligen de geboden des Heeren te onderhouden, om bereid te zijn om Christus te ontvangen en deel te hebben aan zijne wederkomst. Tevens raadde hij een iegelijk aan over deze dingen na te denken, te overwegen en te volbrengen.

De volgende spreker was Ouderling Lukas Venema. Hij sprak over den toestand van het Evangelie van ouds, den afval en zijne herstelling. Hoe profeten des Heeren den afval hebben voorspeld, en dat de Bijbel in de Openbaringen leert, dat er een engel zou vliegen in het midden des Hemels om het Evangelie te herstellen. Dat de tijd zou komen dat er geroepen zou worden „hier is de Christus en daar is de Christus“ en toonde verder aan dat de verschillende sekten geen openbaring des hemels of engelenverschijningen hebben gehad om het Evangelie te herstellen, maar dat het een feit is, dat aan Profeet Joseph Smith de Engel is verschenen.

Daarna gaf hij een sterke getuigenis van het Evangelie

Geëindigd door het zingen van lied 182: „Nader mijn God tot U“.

Dankzegging door Ouderling Sylvester Q. Cannon.

De conferentie was zeer goed bezocht door vreemdelingen en

Heiligen en de Geest Gods was in ruime mate aanwezig, hetwelk op ieders aangezicht der Heiligen te lezen was en ongetwijfeld zal deze conferentie veel goed gedaan hebben voor de vreemdelingen, zoowel als voor de Heiligen en zal deze dag lang in het geheugen der Heiligen blijven.

Ook werd er een Priesterschaps vergadering gehouden, waar vele goede vermaningen en aanmoedigingen werden gegeven door President Sylvester Q. Cannon.

JOHN TINGEN, *Secr.*

Het Voedsel van den Mensch.

Het vraagstuk met betrekking tot gepast eten is van bijzonder belang vooral de Heiligen der laatste Dagen.

De Heer door eene openbaring, genaamd het Woord van Wijsheid, heeft het gewicht aangewezen, in een behoorlijk leven, van zorgvuldige oplettendheid tot de spijsz welke in het lichaam zal genomen worden. In het Woord van Wijsheid zijn de kiemen te vinden van vele gewichtige beginselen dewelke door de wetenschappelijke onderzoekers zullen ontwikkeld worden, en dan in ons dagelijksch leven in toepassing gebracht worden om gezondheid en kracht aan onze lichamen te verschaffen. Er is eveneens, een belangrijke reeks van regelen voor voedsel en voor eten dat ons van de dagen van Mozes overhandigd is geworden. De wetenschap is langzaam ontwakende voor de wetenschappelijke zuiverheid van de wetten van Mozes in betrekking tot spijsz, gepast en ongepast, voor het gebruik des menschen; en wijzende buitendien aan de algemeene toepassing van deze wetten voor alle volken van alle landen. Dit feit, dat van de vroegste tijden, de Heer Zijn volk heeft geleid in rechte gewoonten van voeden, legt bijzonderen nadruk op de noodzakelijkheid welke wij allen hebben om onze spijsz en eten nauwkeurig te herzien. Daar zijn vele goede menschen die gevoelen dat het eten is eene noodwendige aardsche omstandigheid voor dewelke even zoo weinig zorg als mogelijk is, zou gegeven worden. Personen, echter, die het voeden hunner lichamen voortdurend veronachtzamen, verminderen weldra in geestelijke macht want de zwakheid hunner lichamen veroorzaakt dat de geest zijne volle macht niet kan beoefenen; en in bijvoeging, de pijnen welke immer tegenwoordig zijn in zulk een mishandeld lichaam, houden de opmerkszaamheid en verhinderen ernstig nadenken van verheven onderwerpen. In een gezond lichaam mogen het gezonde verstand en de reine geest zamen hunne wil werken totdat den weg des Heeren den weg des menschen wordt.

Voor het doel om onze lichamen in den besten toestand te behouden is het Woord en Wijsheid als het algemeen wordt uitgelegd, niet toereikend. Om nadeelige bestanddeelen uit het lichaam te houden is een zaak, voedzame stoffen in het lichaam te brengen is een ander. Omdat koffie, thee, alcohol en tabak mogen niet gebruikt zijn zoo, volgt het niet dat alle bekende spijsz wenschelijk zijn. Wat

is verlangd, is een duidelijk begrip van de behoeften des lichaams; van de samenstelling van de gewone voedsels, en hunne bijzondere waarde voor het menschelijk lichaam. Bij voorbeeld het is algemeen bekend dat het voedsel hetwelk wij eten wordt gebruikt om warmte voort te brengen en weefselen van het lichaam te herstellen. Er zijn zeer weinige volmaakte voedsels; en de geheele kunst van het rechte voeden bestaat uit de gepaste samenstelling van de spijs in ons bereik.

Hier is een onderwerp onze meeste ernstige gedachte waardig. Wij bereiden den weg voor de komst van Jezus Christus. Zal Hij komen om ons te vinden zonder eenige poging gedaan te hebben tot verheffing en reiniging onzer lichamen? Zal Hij onder zulke omstandigheden komen? Zullen wij, het volk met de gewichtigste zending van eenig volk op aarde, toelaten dat onze lichamen zoo verzwakt zullen zijn, door gebrek aan kennis er van, dat wij onze heerlijke zendingen niet zouden kunnen vervullen? Ik pleit voor de zaak van beter voeden; ik pleit voor onze van God gegeven lichamen welke zoo wel werken om in eenen goeden toestand te blijven; ik pleit voor onze lichaam-verbonden geesten welke kunnen handelen alleen als het lichaam in goede gezondheid is.

DR. J. A. WIDTSOE in *Impr. Era.*

Correspondentie.

Uit eenen brief van Ouderling Benj. Crezee van Boston, U. S. A. vernemen wij dat hij en de Heiligen onder zijne leiding na eene aangename zeereis van acht dagen in goede gezondheid aldaar aangekomen zijn, en bereid hunne reis op den spoorweg verder voort te zetten.

Op Bladzij 329 bovenste regel staat „*Het Eerste Priesterschap*”, leest; „*Het Eerste Presidentschap*”.

Overleden.

Op Maandag 11 Nov. l.l. overleed te Dordrecht Willempje Popyus, dochtertje van Jan Hendrik en Willempje Popyus. Zij was geboren op 24 Febr. 1901, te Dordrecht en op 17 Maart 1901, aldaar door Ouderling J. Meibos Hzn. ingezegend. Wij geven hiermede onze hartelijke deelneming met het verlies dat de ouders hierdoor lijden te kennen en hopen dat de geest des Heeren met hun moege zijn.

I N H O U D:

Twee en zeventigste Halfjaarlijksche		Officieele Mededeeling	Blz. 346
Conferentie (<i>slot</i>)	Blz. 337	Plechtige Verslag van President	
Openbaring (<i>vervolg</i>)	„ 341	Lorenzo Snow	„ 347
Notitiën van Conferentiën	„ 343	Groninger Conferentie	„ 349
Mededeelingen	„ 344	Het Voedsel van den Mensch	„ 351
Ontslagen en Benoemingen	„ 344	Correspondentie	„ 352
Aangekomen	„ 344	Overleden	„ 352
Het Houden van Registers	„ 345		

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaak Huberstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.